

end hvis det er sådan, at man bare selv skal gå hen til lægen og sige: Nu vil jeg gerne lige undersøges.

Og en ting, der også er vigtig i denne sag, er altså, at man skal ikke tro på, at bare fordi man har fået foretaget en mammografi, så er man sikker. Jeg tror, at der er behov for at sige – og det vil jeg også gøre her fra Folketingets talerstol – at selvundersøgelse af brystet, når man er i brusebad om morgenen og sæber sig ind, er utrolig vigtig, også efter mammografi.

Men alt i alt, lad os nu lade være med at grave dybe grøfter her. Vi er jo egentlig i bund og grund enige om, at mammografiscanning skal i gang. Jeg tror, den kan komme i gang fra den 1. januar 2000, og lad os så begynde med den frivillige model. Så kan vi altid senere snakke om det andet.

Lad os nu mødes, som vi kan mødes, en gang imellem.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Så får hr. Frank Aaen ordet for at holde sin ordførertale lidt forsinket.

Frank Aaen (EL):

Som det er fremgået af de korte bemærkninger, er vi positive over for indholdet i forslaget. Det var vi også sidst, det blev fremsat, men dengang stillede vi en række kritiske spørgsmål, som gjorde, at vi sidst vendte os imod det. Disse spørgsmål er senere blevet positivt besvaret, herunder at vi har fået en behandlingsgaranti. Selv om vi er kritiske over for, at den ikke er fulgt op med penge, er det dog løsningen på et af de problemer, vi pegede på sidst.

Vi er meget optaget af, at det er frivilligt. Ikke at vi ikke kan diskutere andre former, men vi mener sådan set med det, vi ved i dag, at det er en god idé at holde det på det frivillige niveau for at undgå en unødigt og automatisk sygeliggørelse af alle kvinder.

Vi vil derfor indtil videre sige, at der skal ikke være pres, der skal ikke være tvang, der skal ikke være automatisk opsøgende henvendelser, men en frivillig mulighed, hvor man måske gennem annoncering gør kvinderne opmærksom på, at muligheden er her.

Vi ønsker, at enhver kvinde, der har mistanke om eller er bange for, at der er brystkræft undervejs, selv kan beslutte, hvordan man vil få svar i det offentlige sundhedsvæsen på den usikkerhed, der er. De skal også i den forbindelse være fritaget for at skulle parlamentere,

diskutere med den praktiserende læge. Der skal være et helt enkelt system, hvor man, hvis man beslutter sig for det, kan tilmelde sig og få regelmæssig mammografiundersøgelse.

I forbindelse med sundhedsministerens forslag om at afvente en redegørelse vil vi godt sige, at vi mener sådan set, at hele området trænger til en undersøgelse.

Jeg har forstået det sådan, at det i virkeligheden er et privat firma, Danish Breast Cancer Group, som står for at udstikke retningslinjerne på det her område, som udstikker nogle retningslinjer, som ingen tør fravige, som alle i praksis følger, som om det var lov. Jeg synes, det måske var en god idé at bruge anledningen her til at få undersøgt, om det er betryggende, at det er et firma, der udstikker retningslinjerne for behandlingen på det her vigtige område. Er vi helt sikre på, at det ikke ad den vej sker unødvendig overbehandling? Er vi sikre på, at der ikke sker fejlbehandlinger, at man vælger kirurgiske indgreb i stedet for medicinske indgreb, osv.?

Vi har nogle spørgsmål dér, som vi er blevet præsenteret for, som vi gerne vil have besvaret, og det er jo klart, at jo mere vi lægger pres på, at den her behandling skal have et særligt fortrin frem for andre, jo vigtigere er det at vide, om der er nogle uvedkommende interesser, om der er en gråzone her, som på en eller anden måde giver os et problem og en usikkerhed om, hvorvidt det er det optimale, der så tilbydes de kvinder, som er usikre, og som får konstateret brystkræft.

Jeg vil også gerne spørge ministeren: Sker der en tilstrækkelig indberetning af bivirkninger som følge af brystkræftoperationer? Kommer der en tilstrækkelig offentlig vejledning og information til patienterne? Er det sådan, at alle får at vide, hvad der er af muligheder, hvad man har af valgmuligheder, om der er alternative muligheder? Sker der en ordentlig mental forberedelse af patienterne, når de får konstateret brystkræft?

Jeg synes, vi bør have en undersøgelse af hele området, så vi er sikre på, at det, vi vedtager, og det, vi gør på området, er betryggende.

Og så til sidst: Når vi beslutter os for noget i den her retning, skal der selvfølgelig følge de nødvendige midler med, og jeg vil sige, som jeg har sagt i løbet af debatten: Jeg synes, det er utrolig kritisabelt, for ikke at bruge et stærkere ord, at man her siger, at man ønsker at fremme en forebyggende undersøgelse. Alle siger, at